

Rohatecká obec

25. ročník - číslo 1/2021

Tenisová sezona 2020 skončila

Obsah

ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Matrika	4
• Svoz vánočních stromků	4
• Oznámení	4
• Vyúčtování nákladů za svoz odpadů	5
• Finanční úřad Hodonín - daň z nemovitosti	6
• Charita Strážnice	7
• Nekrolog Ing. Antonín Jaroš	7
• Vzpomínka na pana Jaroše	7
HISTORIE	8
• Plavby po řece Moravě v Rohatci	8
ŠKOLSTVÍ	10
• Darované kouzlo Vánoc	10
• Za vysvědčením do ledového království	10
• Vánoční besídka v I.B	11
KULTURA	11
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	11
• Deset otázek pro deset osobností ...	11
• Vzpomínka na akademického malíře Karla Nováka	13
SPOLKY	13
• Seniorské zamyšlení	13
• Naši hasiči	14
• Loučení s Tatrou a další události v zářehové jednotce	14
FARNÍ OKÉNKO	15
• Vzpomínka na Otce Karla Krumpolce	15
• Zprávičky	15
• Postní doba - čas vyrazit na poušť	15
• Tříkrálová sbírka	15
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	16
• Zmizelo jedno nebezpečné místo v obci	16
• O Otci Karlovi od Jarka	16
• Za paní Jarmilou Húskovou	18
• Poznámky na okraj	18
• Zima, zima snad konečně	19
• Myslivecké okénko	20
SPORT	21
• Hodnocení uplynulé sezony	21
• Něco málo z historie Slavojů	21
REKLAMA	23

ÚVODNÍK

Díky oběhu naší planety kolem Slunce je astronomický rok připodobněn ke kruhu. Ten kalendářní je spojen a propojen spoustou oslav, svátků a slavností. Hromnice, masopust i svátého Valentýna již máme za sebou. Ať už si sami rok rozdělujeme třeba na tu teplejší část a chladnější, nově tam přidáváme náš život s omezeními vládními, zdravotními a celkově pandemickými.

V lednu jsme měli krásné datum, kdy se snoubil 21. den ve 21. roce ve 21. století. A světe div se, vyšlo to právě na den, kdy byl Mezinárodní den objímání. Představuji si člověka, který žije aktuálně s námi, vedle nás, ale nemá televizi, rádio, neposlouchá zprávy a není na internetu. Je neslyšící a pozoruje ten rouškový svět okolo sebe. Není s nikým v přímém kontaktu. O co přichází a čím má navrch oproti nám. Jsou informace to nejdůležitější v našem životě? Do 19. století byl pro venkovany tím hlavním zdrojem informací kostel, kdo je jím dnes? Jak se ta doba mění. Digitální gramotnost dneška v porovnání s ngramotností včerejška.

Potravinová soběstačnost je pro každou zemi velmi dobrá. Státem nařídí povinné kvóty na české potraviny v obchodech, když v mnoha komoditách nejsme již léta soběstační a porušujeme tím unijní pravidla, ke kterým se sami dobrovolně zavážeme, je jednoduše hloupé. Vinaři budou mít problém, protože mnohé hrozny dovážejí, sadaři nemají tolik stromů, droždí pro

jistotu již léta u nás vůbec nevyrábíme. Malí zemědělci přijdou zkrátka, ale ti co jsou z nějakého velkého holdingu a pro které to bylo připraveno, si můžou mnout ruce. Ministr zemědělství vyzval poslance, aby byli trochu nacionalisti, pokud jde o české potraviny. Jako příklad uvedl, že když si dávají ve sněmovně kávu, přidávají si do ní německé mléko, což podle něj dosvědčuje, že zákon je potřeba. Už ale neřekl, že to gró celého nápoje dělá káva z dovozu. A ta se dá pít i bez mléka.

Nález moravských archeologů v břeclavských Lánech asi hodně rozvíří stojaté historické vody. Doložili na 1 400 let staré kosti tura domácího, že Slované neměli první hlaholici, ale starogermánské runy. Možná tím mnohým odpovídají na otázku, jestli jsme po předcích více Keltové nebo Slované. Podle runového písma jsme v době okolo 600 let našeho letopočtu měli blíže k západu.

Vratislav Mynář z Osvětiman dostal pokutu od hygieny za to, že nenahlásil, že je prase. Divil jsem se spolu s ním. Celou dobu jsem si myslel, že je kancléřem prezidenta republiky.

Ve spojitosti s koncem masopustu je možné si připodobnit, jak lidé žijí v masákách nějakou dobu jako herci na scéně lidového divadla. Bylo pod pláštěm masopustních her dovoleno mnohé. Pak ale dochází k sejmutí masek a navrací se naše identita. Přeji všem rychlý a pokud možno bezbolestný návrat.

Stanislav Zela, šéfredaktor

OBECNÍ ZPRÁVY

Matrika

Narození v r. 2020 celkem 22
Úmrtí v r. 2020 celkem 34

Svatby

Rohatec:

Michal Horák a Hana Štěpánová

diamantová svatba:

František a Ludmila Henčlovi

Miroslav a Anna Cigánkovi

Narození 2

Úmrtí Ing. Antonín Jaroš, 80 let
Viera Rosypálková, 84 let
Jitka Tomšejová, 58 let
Jozef Božanský, 83 let
Květoslava Bartošová, 87 let
Jarmila Húsková, 95 let
Anna Uprková, 76 let
Zdenka Vaňková, 96 let
Božena Tomanová, 87 let
Vladimír Tureček, 77 let

Svoz vánočních stromků

Již druhým rokem zaměstnanci obecního úřadu provádějí svoz vánočních stromků. Loni jsme projeli dědinu a posbírali všeho všudy 10 ks odstrojených vánočních stromů. Letos jsme tuto službu chtěli přesto zopakovat a posbírali jsme cca 130 stromků. Některým spoluobčanům jsme usnadnili starost s jejich likvidací, cestu na sběrný dvůr nebo pálení někde na zahradě. Tato služba obecní pokladnu sice stojí nějaké peníze (mzda zaměstnanců, nafta do strojů), ale hodnota je ekologická likvidace a eliminace černých skládek.

Přes veškeré tyto snahy se čas od času černá skládka na okraji obce najde. U sběrných míst s kontejnery na plasty a sklo, popřípadě odpad komunální, se mimo určenou nádobu objeví všechno, co zrovna spoluobčan v ten moment doma nepotřebuje. Že nádoba je plná nebo dá odpad do té, do které to nepatří – dobře jim tak, ať to obec uklidí. Některým ani nevadí, že na pohozených obalech je třeba jejich adresa i se jménem. Kdo ví, kam by odpad udali, kdyby ta popelnice byla před jejich domem nebo zahradou.

Radek Matěj, místostarosta

Oznámení

Poplatek za psa rok 2021

- výše poplatku za kalendářní rok činí za každého psa 200,- Kč
- poplatek je splatný nejpozději do 31. 3. 2021

Zaplatit jej můžete v hotovosti na pokladně obecního úřadu v úřední dny nebo na účet obce č.23327671/0100, VS 1341, SS popisné číslo vašeho domu.

Při prvním přihlášení nového psa je nutné se osobně dostavit na obecní úřad, vyplnit povinné formuláře a zakoupit si registrační známku.

Poplatek za svoz odpadů rok 2021

- sazba poplatku činí stejně jako v minulém roce 540,- Kč/osoba/rok
- pro občany, kteří v roce 2021 dosáhnou věku 70-ti let, činí poplatek 420,- Kč/osoba/rok
- variabilní symbol je 3722, specifický symbol je číslo popisné domu

Prosíme občany, kteří hradí poplatek převodem z účtu, aby si zkontrolovali zadanou částku, popřípadě si ji upravili.

Občané, kteří hradí poplatek přes SIPO, nemusejí provádět žádné změny.

Své dotazy k výši poplatku za domácnost, případně nedoplatek na výše uvedeném poplatku, vám sdělí na tel. 518 360 090, popřípadě v kanceláři č. 7 v úřední dny příslušný referent.

Vyúčtování nákladů na svoz odpadů v roce 2020 v obci Rohatec

Příjmy:	
Místní poplatky za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy KO	1 643 360,00 Kč
Příspěvek EKO-KOM, a.s.	371 304,50 Kč
Sběrné dvory+Obec (SD Ferotech, Asekol, Elektrowin, Remat Glass, DIMATEX)	102 204,00 Kč
Celkem	2 116 868,50 Kč

Výdaje:	
Odpady - svoz tříděný+bio+nebezpečný+objemný+směsný komunální+stavební	2 573 119,00 Kč
Celkové náklady na provoz Sběrných dvorů (mzdy, energie, voda, PHM, materiál, služby, opravy)	1 325 608,00 Kč
Celkem	3 898 727,00 Kč

Počet obyvatel Obce Rohatec k 31. 12. 2020: 3492

$3.898.727 : 3.492 = 1.116,47 \text{ Kč/obyvatele}$

Obec Rohatec doplácela v r. 2020 na odpadové hospodářství 1.781.858,50 Kč.

Vývoj třídění vybraných druhů odpadů v tunách v letech 2011 - 2020

Rok	Využitelný odpad	Nebezpečný odpad	Objemný odpad	Směsný komunální odpad	Biologický odpad	Stavební odpad	Celkem
2011	71,00	4,50	232,50	756,90	34,20	111,02	1210,12
2012	93,70	5,40	270,00	699,50	70,00	307,74	1446,34
2013	83,20	3,30	220,40	706,10	139,10	308,61	1460,71
2014	105,40	2,30	229,00	662,30	351,20	367,88	1718,08
2015	88,90	2,70	186,00	629,00	386,80	235,89	1529,29
2016	112,50	9,50	199,20	627,00	385,50	322,96	1656,66
2017	183,50	10,20	185,20	603,80	439,80	359,86	1782,36
2018	215,60	6,30	168,90	588,40	449,70	361,74	1790,64
2019	198,70	13,90	166,80	620,10	497,10	358,06	1854,66
2020	292,90	10,30	207,23	683,29	486,50	402,71	2082,93

Rozklíčování využitelných odpadů v tunách v letech 2014 - 2020

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
papír	33,77	28,84	19,76	18,01	23,40	18,21	50,06
plast	23,90	19,08	23,41	32,29	30,44	45,18	53,65
TTP	3,22	3,16	3,45	2,60	3,13	3,42	6,77
sklo	37,44	27,58	37,20	32,91	41,11	35,08	48,46
dřevo	0,00	0,00	6,48	79,62	95,70	73,07	101,74
kov	7,07	10,24	22,20	18,07	21,82	23,74	32,22
celkem	105,40	88,90	112,50	183,50	215,60	198,70	292,90

Využitelný odpad po čtvrtletí v r. 2020

	1.Q 2020 (t)	2.Q 2020 (t)	3.Q 2020 (t)	4.Q 2020 (t)	celkem 1.-4.Q 2020
papír	17,50	9,69	10,22	12,65	50,06
plast	10,51	14,51	15,84	12,79	53,65
TTP	0,89	1,89	2,08	1,92	6,77
sklo	7,68	12,74	17,04	11,00	48,46
dřevo	22,27	32,07	30,70	16,70	101,74
kov	4,81	13,51	7,52	6,38	32,22
celkem	63,66	84,41	83,40	61,44	292,90

Finanční úřad Hodonín – Daň z nemovitostí

Finanční úřad pro Jihomoravský kraj
náměstí Svobody 4, 602 00 Brno

NECHOĎTE – VOLEJTE – PODEJTE DO 1. 4. 2021

Finanční úřad pro Jihomoravský kraj zveřejňuje telefonní čísla, na kterých Vám nabízí **informace a pomoc s vyplněním daňových přiznání k dani z nemovitých věcí** tak, abyste nemuseli podstupovat rizika spojená s dopravou a osobní přítomností na finančním úřadě a jeho územních pracovištích (dále „ÚP“).

ÚP Brno I, Příkop 25, 604 23 Brno	545 561 440	545 561 492
ÚP Brno II, Cejl 113, 659 61 Brno	545 120 383	545 120 397
ÚP Brno III, Šumavská 35, 663 49 Brno	541 511 305	541 511 330
ÚP Brno IV, Rybníček 2, 602 00 Brno	541 557 318	541 557 316
ÚP Brno-venkov, Příkop 8, 604 24 Brno	545 125 464	545 125 402
ÚP v Blansku, Seifertova 7, 678 11 Blansko	516 487 332	516 487 333
ÚP v Boskovicích, 17. listopadu 6, 680 01 Boskovice	516 487 184	516 487 126
ÚP v Břeclavi, Sladová 1, 690 02 Břeclav	519 304 400	
ÚP v Hodoníně, Dukelských hrdinů 1, 695 51 Hodonín	518 394 110	518 394 113
ÚP v Hustopečích, Nádražní 35, 693 01 Hustopeče	519 304 401	
ÚP v Ivančicích, Na Spojce 1, 664 91 Ivančice	545 125 142	
ÚP v Kyjově, Tř. Komenského 1360/18, 697 01 Kyjov	518 394 361	518 394 396
ÚP v Tišnově, Brněnská 148, 666 01 Tišnov	541 557 318	541 557 316
ÚP ve Veselí nad Moravou, nám. Míru 1759, 698 01	518 394 467	
ÚP ve Vyškově, Palánek 1, 682 01 Vyškov	517 302 393	517 302 390
ÚP ve Znojmě, nám. Svobody 8, 669 01 Znojmo	515 211 397	515 211 408

Vyřizující územní pracoviště je určeno především podle místa pobytu poplatníka. Pokud se místo pobytu nenachází v Jihomoravském kraji a nevíte, které územní pracoviště je ve Vašem případě vyřizující, volejte

FÚ pro Jihomoravský kraj, nám. Svobody 4, 602 00 Brno	542 192 142	542 192 143
---	-------------	-------------

Pracovníci útvarů majetkových daní Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj a jeho územních pracovišť se Vám budou ve věci daně z nemovitých věcí na uvedených telefonech věnovat každý pracovní den **od 4. ledna do 1. dubna 2021** vždy **MINIMÁLNĚ** v době

**pondělí, středa
úterý, čtvrtek, pátek**

**8:00 – 16:30
8:00 – 15:00**

Charita Strážnice

TKS Celkem: Kč 309.169,- Kč
(včetně proměněných valut) z 50 zapečetěných pokladniček.

Výsledky tříkrálového koledování 2021:

Obec	míst	Vybráno v Kč	Ostatní měny	Celkem v Kč
Strážnice	26	148 579	0	148 579
Petrov	6	35 149	+ 50 € (= 1 282 Kč)	36 431
Radějov	2	12 462	0	12 462
Rohatec	4	46 855	0	46 855
Sudoměřice	12	47 485	+ 99 €, 1 Penny (= 2 556 Kč)	50 041
Online kasička	----	14 801	0	14 801
CELKEM	50	305 331	+ 149 €, 1 Penny (= 3 838 Kč)	309 169

Koledování se zúčastnilo celkem 50 vedoucích skupinek a výtěžek z TKS činil celkem 309.169 Kč, po započtení valut (výtěžek byl nižší oproti loňskému roku cca o 185.700 Kč).

Chtěli bychom moc poděkovat všem, kteří do Tříkrálové sbírky přispěli svým finančním darem a pomohli tak realizovat přímou pomoc lidem v nepříznivé životní situaci a podpořit sociální projekty Charity Strážnice. Velice si vážíme Vaší podpory a jsme vděční za to, že v této těžké době můžeme díky Vám pomáhat potřebným.

Také děkujeme za nezištnou pomoc v průběhu Tříkrálové sbírky všem dobrovolníkům, kteří přispěli svým úsilím na dobrou věc.

Jen s Vaším přispěním lze sbírku realizovat a pomáhat tak lidem v nouzi.

DĚKUJEME!!

Nekrolog Ing. Antonín Jaroš

Smutná zpráva nás zastihla koncem minulého roku. Opustil nás ve věku 80 let náš dlouholetý spolupracovník, rohatecký rodák Ing. Antonín Jaroš. Byl znám jako obětavý občan, odborník, znalec nejen přírody, ale i historie obce. Působil v minulosti v několika organizacích. Za svého aktivního života pracoval v zemědělství i průmyslu. Nezůstal nečinný ani v důchodovém věku. Měl bohaté zkušenosti i znalosti nejen přírody, ale i historie své obce a svých spoluobčanů. Jako člen muzejní komise OÚ organizoval i pomáhal zakládání obecního muzea. Od počátku vydávání obecního zpravodaje byl jeho obětavým dopisovatelem a členem redakční rady. Jeho články byly věcné, odborně zaměřené a čtenáři oblíbené. S Tonikem, jak jsme jej mezi starší generací oslovovali, jsme se rádi potkávali, vzpomínali na minulost, hodnotili přírodu i život kolem nás. Rád si povídal s mládeží i dětmi se zvědavými otázkami. Nezlomnou sílu do života nenarušilo ani zdravotní postižení, se kterým po dlouhá léta statečně bojoval. Často jsme dlouze diskutovali a sdělovali si svá poznání, která obohatila obsah našeho zpravodaje, ale také výstavní činnosti obecního muzea.

Zdeněk Bíza

Vzpomínka na pana Jaroše

Na pana Jaroše vzpomínám v souvislosti s jeho členstvím ve Spolku zdravotně postižených občanů. Byl aktivním členem, velmi rád se zúčastňoval všech našich akcí, zvláště si pochvaloval poznávací zájezdy, při kterých nás obohacoval svými znalostmi navštěvovaných míst, zvláště kulturních památek. Miloval také návštěvy divadelních představení a našich večírků, kde se rád bavil a užíval si společenského setkávání. V loňském roce mu již jeho zdravotní stav nedovoloval přijít mezi nás, ale alespoň telefonicky se vždy informoval o akcích, které pořádáme, a například dával tipy na výlety. Moc jej trápilo, že nemůže mezi nás chodit, ale stále věřil, že se jeho zdravotní stav zlepší. Bohužel se tak nestalo (zaúřadoval koronavirus) a s panem Jarošem jsme se koncem roku rozloučili.

A.H.

Byl to můj starší přítel, který vždy s dětskou zvědavostí v očích i na jazyku se mnou probíral cesty po světě a přivezené pohlednice. Když jsem před lety napsal mystifikační článek o tom, jak strážniční vinaři začali dělat pampeliškové víno, aby ušetřili za postřiky, tak se mně podíval do očí a řekl: „To je nějaká blbost, že?“ Fascinovalo mě, jak léta experimentoval s pěstováním tabáku, až se mu podařilo vypěstovat tuto rostlinu bez nikotinu.

S.Z.

Pan Tonda Jaroš patřil mnoho let k pravidelným přispěvatelům do našeho zpravodaje. Byl to člověk velmi zvědavý, a také se neváhal o své znalosti a zajímavosti podělit nejen s námi na radnici, ale také s celou dědinou. I přesto, že závěr jeho pozemské-

ho bytí nebyl pro něj moc jednoduchý, neustával ve své práci pro naše noviny, a i přes své zhoršené zdraví a nekomfort se neustále snažil do každého čísla přijít s něčím zajímavým. Zajímal se také o dění v obci, často jste jej mohli vidět v posledních letech, jak jede na fotbal, a vždy se s někým zastavil, aby si popovídal. Budeme dlouho vzpomínat na jeho zájem a práci v muzejní komisi.

J.A.

S panem Jarošem odchází kus historie naší obce. Historie, o kterou se hodně zajímal a rád se o své znalosti a názory podělil. Ani současné dění mu nebylo cizí. Odešel člověk, který měl zájem o život a lidi kolem sebe. Vyrovnávat se s jeho odchodem je smutné. Vzpomínky však zůstanou.

L.H.

Historie

Historie plavby po řece Moravě

Záměrem firmy Baťa dopravovat lignitové uhlí po řece Moravě z dolu v Sobonkách ve třicátých letech minulého století nebylo první myšlenkou dopravy po Moravě. Její historie sahá do začátku tisíciletí. Svědčí o tom mnohé historické nálezy po celé délce toku. Dávné čluny našich předků jsou vystaveny v muzeích v Uherském Hradišti a v Mikulčicích. I v Rohatci byl nalezen člun pocházející asi z doby někdy kolem roku 800 – 1000, pravděpodobně z období Velké Moravy. Byl vyzvednut mezi léty 1950 – 1954 z nábřeží řečiště, v části polní trati zvané Opleta, proti území Soboněk a odvezen pravděpodobně do muzea v Brně. Byl to dřevěný dlabaný člun, monoxil, v němž byla hliněná nádoba s mincemi. Zpráva o nálezu pochází z ústního podání pamětníků. V kronice však není o tom záznam a není rovněž přesně známo, kam nálezy přišly. V dalších stoletích se mnozí moravští národohospodáři pokoušeli o splavnění řeky Moravy pro nákladní lodě, avšak nikdy k tomu nedošlo. Nejintenzivnější snahy byly začátkem 17. století. V roce 1653 se moravský zemský sněm splavněním zabýval. Tok řeky byl prohlédnut, ale více se nestalo. V roce 1718 se splavněním zabýval císař Karel VI., hlavně z hlediska obchodního, že by se úprava toku provedla na náklady těch, kteří voží do země sůl ze Solnohadska. Tohoto návrhu se chopil mikulovský žid Salamon Beer a roku 1719 dostal povolení dovážet sůl do Napajedel, kde měl větší sklad. V květnu roku 1720 plul poprvé i přes Rohatec s devíti nákladními loděmi pod císařskými praporce naloženými solí. Více však dbal o výdělek než o úpravu řeky. Tok Moravy se v tuto dobu u obce Vnorovy dělil na dva proudy. Jeden, severní, nazýval se Tečelec, protékal současným korytem až k jezu v Rohatci Kolonii (místo v minulosti známé jako Rohatec-Mlejn), odtud mezi dvěma budovami panského vodního mlýna dále k Rohatci-Přivozu. Druhý proud, jižní, protékal Strážnicí. Rohatecký mlýn zbudovali strážnickí Žerotínové na přelomu 15. a 16. století. Sestával ze dvou budov na obou březích řeky. Každá budova měla samostatné vodní kolo pro

Úpravy břehů řeky z r. 1939

náhon strojního zařízení. Dřevěný splav v blízkosti mlýna měl kamenný základ. Přepadová voda se mohla přepouštět do prostoru za splavem, kde se koupaly ovce z blízkého panského dvora, a odtékala několika proudy do luk. Oba proudy se spojovaly u Rohatce v části zvané Přívóz. Proud přes Strážnici dnes kopíruje Baťův kanál. Není přesně známo, kudy proplouval Salamoun Beer, zda od Vnorov proudem přes Strážnici, nebo druhým proudem nazývaným Tečelec a tudíž mezi budovami rohateckého panského mlýna. Pravděpodobnější je, že to bylo proudem strážnickým a v Rohatci Přivozu se dostával do hlavního řečiště a dále k Hodonínu. Na mapě pořízené vojenskou komisí z Uherského Hradiště v roce 1719 pro císaře Karla VI. ve věci splavnění řeky Moravy je zakreslen jako hlavní tok - silný přes Strážnici a Tečelec - slabší. Takto je to i na mapě Kryštofa Müllera vydané v atlase J. B. Homanna roku 1663. Rohatec je zde zakreslen jen kroužkem. Mlynáři se proplouvání bránili, protože se obávali poškozování mlýnských náhonů a proplouvání řeky tímto místem bylo rovněž náročnější.

Řešení plavebních poměrů se v roce 1719 ujal Obristwachmaister Norbert

Wenzel von Lick (komandant, plukovník) z pevnosti Uherské Hradiště. Vypracoval rozsáhlý projekt úprav koryta řeky od Napajedel až po ústí do Dunaje. Úpravy dle tohoto projektu byly postupně uskutečněny v roce 1722. V Rohatci pro řešení obejití jezu a mlýna bylo prokopáno užší koryto řeky a překlenut tak severní oblouk toku. Za jezem po proudu je prohloubeno a upraveno koryto řeky a tok takto spojen s odtokem od mlýna v Rohatci Přivoze. V ústí severního oblouku řečiště byla zbudována plavební komora, která zároveň řešila rozdíl hladiny před a za jezem. Na fragmentu mapy (projektu) se udává jako uměle vykopaný příkop 200 kroků dlouhý. Řešení to bylo velmi pokrokové, neboť to byla první plavební komora v českých zemích. Jak dlouho byla provozována nebo kdy zanikla, není známo, vše trpělo jarními záplavami a nízkou hladinou v létě. Obtok využili hospodáři strážnického panství a začátkem 19. století vystavěli na levém břehu poschodovou budovu s pilou pro zpracování dřeva z okolních lesů. Měla náhon vodním kolem. Rovněž toto zařízení trpělo jarními záplavami. Pila i mlýn byly zrušeny v roce 1911 a budovy přeměněny na byty.

Dalšího řešení splavnosti Moravy v Rohatci se ujímá firma Baťa začátkem dvacátého století. Záměrem bylo dopravovat od soboňského dolu Jan loděmi k ústí Baťova kanálu vytěžený lignit a dále pak po Baťově kanálu do zlínských závodů. K tomu byly nutné úpravy řeky. Nejprve byl napřímen tok směrem k Rohatci Přívozu a severní ob-

louk toku zaslepen. Zrušen musel být také silniční most vedle mostu železničního tratě Rohatec-Sudoměřice. Jeho náhradu poskytl nově vystavěný most betonový situovaný 200 m po směru toku řeky s novými silničními přivaděči. Most železniční doplnila druhá mostovka s pilířem uprostřed řečiště. Započalo se rovněž s úpravami břehů řeky

proti proudu dlážděním mezi dnešním železničním mostem a Soboňkami. Napřímení toku a nový silniční most byly dokončeny v roce 1939, ale další práce stejně jako dokončení Baťova kanálu zastavila druhá světová válka. Zbytek severního toku zůstal jako mrtvé rameno, až do roku 1950 využíváno v zimních měsících pro bruslení. Vše se budovalo jako státní investice spolu s firmou Baťa. Obecní kronika uvádí, jak stavebníci museli začátkem druhé světové války v roce 1939 urychleně dokončit přístupy k novému silničnímu betonovému mostu, když Rohatcem projížděly kolony vojenských vozidel směrem na východ. V obci se kolona zastavila a vojska čekala, až bude možno přejíždět po novém mostě. Vojenská vozidla stála po silnici od Rohatce Kolonie až po Hodonín. Most sloužil jen šest let a v roce 1945 jej ustupující německá armáda podminovala a výbuchem zničila. Mrtvá ramena se postupně zasypávala a v současnosti je po celé délce bývalý severní oblouk řečiště zlikvidován. Na jeho místě je sklad odpadů, plynová regulační stanice a tenisové kurty. S dalšími úpravami řečiště se nepokračovalo ani po druhé světové válce. Vlastní řeka sloužila jen pro plavbu malých plavidel, většinou rybářských. Rozvoj nastává teprve po roce 2000, kdy jsou v obci vybudována dvě přístaviště a po řece proplovají menší i větší rekreační lodě.

V roce 2017 proběhl v Rohatci re-vizní výzkum říčního koryta Moravy pro historické zaznamenání existence nejstaršího vodního zdymadla (plavební komory z let 1719 - 1722) v České republice. Výzkum měl ověřit situaci a dokumentovat skutečnost v řece. Provedl ho Ústav archeologie a muzeologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity Brno. O výsledcích byla zpracována zpráva, uveřejněná v celostátním periodiku Vodní cesty. Výsledek výzkumu a zmiňovaná zpráva však vycházejí z několika omylů a neověřených skutečností. Především situování zdymadla (komory) bylo poněkud jiné a znázorněné zobrazení neodpovídá skutečnosti. Vlastní jez byl asi 250 m severněji v bývalém toku řeky před mlýnskými budovami v části, která je dnes zazemněná, včetně dřevěného jezu s kamenným základem.

Zbytky vlastní plavební komory, kůly, byly poodhaleny při nízkém stavu hladiny řeky v roce 2018 v blízkosti přístaviště v Kolonii.

Zdeněk Bíza

Vstup do plavební komory

Výstup z plavební komory

Školství

Darované kouzlo Vánoc

Nejenom děti, ale i my dospělí se těšíme na Vánoce a obzvlášť na velký vánoční stromek. A když jej nemáme doma, obdivujeme jej všude, kde na něj narazíme. Letos jsme měli opět štěstí, že na naše děti ve školce někdo myslel, uřezal smrk v období před Vánocemi a nabídl nám jej. Měl špičku až u stropu a provoněl nám celou halu. Ráno, když děti s rodiči přicházely, slyšely jsme jejich výkřiky radosti a úžasu. „To je krásný a velký vánoční stromeček a jak krásně voní!“ No a my dospělí jsme měli rozzářené obličejy a v duši pocit, jako kdybychom se vrátili do dětských let. Tímto chceme poděkovat Jirkovi Hostýnkovi ml. za stromek i krásné kouzlo Vánoc, kterých jsme si díky němu všichni užili.

Děti a kolektiv mateřské školy

Za vysvědčením do ledového království

Po půl roce usilovné práce čekalo na konci ledna na prvňáčky první vysvědčení.

Žáci 1. A třídy ho ale nedostali jen tak. Uprostřed zimy je s pomocí Olafa, Elzy, Anny, Svena a Kristoffa museli osvobodit z ledového zakletí. Aby si proklestili cestu sněhem, společně plnili

úkoly ze čtení, psaní a počítání. Podle indicií putovali po škole, která představovala Ledové království, a hledali kouzelnou vložku. Skládali dominovou lávku ze slov, pojmenovávali sněhuláky psacími písmeny a řešili matematické křížovky. Museli zvládnout i anglickou písničku a účinné zaklínadlo.

Nakonec se jim ledové zaklínadlo podařilo prolomit a těšili se ze samých jedniček, diplomů i dárečků. Přeji jim hodně úspěchů i ve 2. pololetí.

*Zuzana Hřivnová,
třídní učitelka*

Vánoční besídka v I. B

Stalo se již tradicí, že poslední školní den před Vánocemi se ve třídách naší školy konají vánoční besídky. Ani letošní rok nebyl výjimkou, a tak se 18. prosince sešli žáci I. B u vánočního stromčku.

Po připomenutí vánočního příběhu

o Ježíškovi si děti poslechly koledy a vyrobily přáníčka pro své nejbližší.

Pak si vyzkoušely vánoční zvyky – krájení jablíček, házení střevíčkem a pouštění lodiček ze skořápek ořechů. K vánoční atmosféře přispěly i prskavky, zapálené

svíčky a dárečky, kterými se děti navzájem obdarovaly.

Myslím, že i přes současná opatření nošení roušek a zákaz zpěvu si děti odnesly z vánočního setkání se spolužáky hezký zážitek.

Jana Najgebaurová, třídní učitelka

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Na platformě Google Art and Culture si můžou milovníci malíře Kandinského poslechnout jeho obrazy. Ano poslechnout. Tento umělec byl obdařen synestézií. Je to sdružení více smyslových vjemů dohromady. Přepisoval zvuky a hudbu do své malby. Odtud se vyvíjela jeho cesta k abstraktním plátnům. Kdo jeho obrazy zná, tak si dokáže představit. Kdo ne, může si podle zájmu a zvědavosti dohledat.

Některé výstavy jsou prodloužené, aby po jejich znovuotevření mohli návštěvníci ještě spatřit krásu jejich expozic. Jiné již zůstanou jen ve vzpomínkách, katalogích či on-line verzích.

Slavný Louvre má za poslední období pokles návštěvnosti o 72% a výpadek na

tržbách 2,3 miliardy korun. To je jistě zajímavé pro ty politiky, kteří tvrdí, že v kultuře nejsou velké peníze. Hledá tak cesty, jak umělecky zacelit díru v rozpočtu. Jednou z nich je dražba, jejíž vítěz bude moci spolu s ředitelem Louvru jít na každoroční kontrolu stavu obrazu Mona Lisa, neboli La Gioconda. Spekuluje se o částce okolo 30 tisíc eur. V této nabídce je i večere pro dva na střeše vítězného oblouku a noční prohlídka muzea.

Jistě je, že ten, kdo nedávno vydražil za 92 milionů dolarů obraz Portrét muže s medailonem od Botticelliho nezískal speciální prohlídku, ale krásné dílo.

Ruší se velkolepý festival v Riu, ten hudební v Glastonbery. I benátský karneval se

ruší. Poprvé od 13. století. Bude částečně něco pro virtuální návštěvníky. Benátčané, kteří léta brojili proti masám turistům, teď paradoxně zažívají opačný extrém.

Na noční stolek se mně dostala kniha od Ingeborg Fialové Fürstové O německy psané literatuře pražské, moravské a židovské. Spolu s ní tuto literaturu jako fenomén vnímám úplně stejně. Nemusejí to být jenom kafeuchtiví či golemem okouzlení čtenáři, kdo jsou tímto obdobím okouzleni. Díky česko-německým literárním autorům se dostaneme do zákoutí dávných pražských kaváren. Projedme literaturou, uměním, filozofií, ale taky antisemitismem a koncentračními tábory.

Stanislav Zela

Deset otázek pro deset osobností ze světa fotografie

Světznámý fotograf pocházející z našeho okresu. To je nádhera. Představuji vám **Vladimíra Židlického**, rodáka z Hodonína. Je možná znám více za hranicemi naší země. Vystudoval pražskou FAMU. Maluje abstraktní obrazy a byl léta pedagogem v Brně. Jako výtvarník a fotograf kombinuje různé techniky. Pracoval i s těmi historickými jako

jsou ferotypie a ambrotypie. Znamé jsou jeho narušované negativy. Reinterpretoval letecké fotografie z I. světové války. V sedmdesátých letech vydal známou knihu Lidové kroje na Hodonínsku, na kterou navázal v roce 2013 objemnou publikací Lidé, kroje, tradice. Velkou monografií prací z let 1970-2008 vydal před třinácti lety. Na pražské vý-

stavě Retrospektiva v roce 2015, uspořádané k jeho sedmdesátinám, představil krásnou stejnojmennou monografii.

Vladimír Židlický pořádá workshopy pro studenty fotografie na mnohých místech světa. Jeho díla jsou zastoupena v galeriích ve Spojených státech, Francii, Belgii, Polsku, Japonsku, Německu a dalších zemích.

Pro mě byla vrcholem jeho velkolepá výstava v bratislavské Danubianě na konci roku 2019. Na evropské poměry monumentální galerijní prostory, kde běžně vystavuje několik umělců, on dokázal sám zaplnit. Představil fotografie od historických technik přes bromostříbrné zvětšeniny až po figurální tvorbu zastoupenou výtvarně laděnými akty.

Neutuchající energie a životní drive. To jej vedle umělecké tvorby asi nejvýstižněji charakterizuje. Každodenní tempo a elán v jeho věku je to, čeho má na rozdávání. Ať žije umění, Vladimíre!

1. Co je to krása?

Je to velmi široký pojem, ke kterému lze přistupovat z více úhlů. Také ženská krása není absolutně měřitelná veličina. Pro každého může být krásné něco jiného. Pojem krásy se také mění v čase. Nesmíme ovšem zapomenout, že je ji potřeba neustále objevovat. Krása by měla přinést emoci.

2. To nejdůležitější v našem životě Vašima očima a srdcem?

Na první místo bych dal moje děti. A pak bych vzpomenu na své mládí. Taková užší skupina, kterou jsme měli v Hodoníně za středoškolských studií, byla jednoznačně orientována. Byli jsme tehdy přesvědčeni, že nejdůležitější v životě a také to, co nám tehdy dávalo absolutní smysl, je dělat umění. Paradoxně jsem se z té skupiny profesionálním umělcem stal jenom já. Další se našli a byli úspěšní v jiných, většinou humanitních oborech.

3. Je důležité mít vzdělání?

Určitě. Ovšem existují i výjimky. Od mých studií na FAMU se situace velmi změnila. Tehdy byla FAMU jediná vysoká umělecká škola v Československu, kde bylo možné studovat fotografii. Každoročně bylo ke studiu přijato cca 8–10 studentů vybraných z cca 200 uchazečů, pokud mě paměť neklame. Mluvím o sedmdesátých letech minulého století.

Dnes je vysokých škol tohoto typu v Česku snad asi šest, nevím to jistě, a na

Slovensku možná čtyři nebo více. To znamená mnohonásobně vyšší počty absolventů a k tomu přidejme digitální techniku. Ta umožnila dělat fotografii prakticky komukoliv a jistě generuje množství pěkných a zajímavých fotografií. Tato mince má ovšem i druhou stranu. Galeristé z celého světa zoufale hledají nové výjimečné osobnosti, které se odlišují od záplavy byt krásných, ale do značné míry uniformních fotografií. Statistika je neúprosná. Velké množství absolventů uměleckých škol nevygeneruje násobné množství výjimečných osobností. Sudků a Drtikolů bude pořád zhruba stejně.

4. Jaká oblast výtvarného umění Vás nejvíce životem provází?

Všechny druhy výtvarného umění ve všech historických etapách. Silné osobnosti, které ovlivnily nejenom vývoj výtvarného umění... Ta síla nás nepřetržitě oslovuje. Jen pro ilustraci budu jmenovat: Hieronymus Bosch, Francisco Goya, Auguste Renoir, Jackson Pollock atd. Ovšem také Kupka, Šíma nebo Medek.

5. Cestujete stále rád?

Už rád necestuji. Dnes cestuji jen tehdy, když je to zcela nezbytné. Například otevření mé výstavy. Vše důležité a inspirativní je totiž kolem mne.

6. Co si myslíte o tzv. focení do šuplíku?

Je to dáno samozřejmě cílem a smyslem tohoto úsilí. Člověk tvoří proto, aby něco sděloval a je na něm, jaký důraz klade na vlastní prezentaci. Známe dva extrémní příklady. Prvním je téměř nepřetržitá prezentace vlastní práce, kdekoli a jakkoli. A druhý extrémní případ je minimální touha po prezentaci ze strany dotyčného autora. Někdy bývá „objeven“ až na sklonku života, nebo až po jeho odchodu z tohoto světa.

7. Která fotografie nebo fotograf Vás na počátku inspirovaly?

V mládí to byly věci od Drtikola, Sudka, Funkeho.... Tehdy byla možnost poznat tvorbu světově významných fotografů

značně omezená. Více jsme pak spoléhali na vlastní imaginaci, což se nakonec, ve výsledku, projevilo jako výhoda. Vznikaly tak věci, které nebyly závislé nebo inspirované někde nebo někým a nakonec byly často objeveny špičkovými galeriemi ve světě. Dnešní studenti výtvarných oborů po zadání úkolu nejprve zasednou k počítači a hledají inspiraci tam. Často o tomto přístupu slyším. Je to v dnešní době racionální a obvyklé. Jistě se to ale netýká všech.

8. Co Vy a sociální sítě?

Nic. Nikdy. Relativizace pravdy, fake news, psychotické výlevy, vnímání světa jen přes sociální sítě, to je realita, která je mi cizí. Jistě, existují i pozitivní kontakty na profesní bázi, nic proti tomu. Sám dávám přednost hlubším osobním setkáním před zkratkovitostí a častou jistou anonymitou tohoto druhu komunikace.

9. Mají to dnes mladí fotografové těžší, než jste to měli Vy? Nebo je to mýtus?

Z mého pohledu to mají opravdu těžké. V éře digitální fotografie vzniká extrémní množství obrazových záznamů. Lidé cestují a fotografují. To, co bylo dříve výjimečné, je dnes dostupné. Vygenerovat něco obrazové a významové nového je těžší a těžší. Za dob klasické fotografie uměl udělat kvalitní černobílou fotografii jen málokdo. V digitální době to i s průměrným vybavením dokáže prakticky kdokoli.

10. Je pro Vás pocit štěstí něco ohraničeného a vzdáleného nebo je to stav, kterého lze dosáhnout?

Pocit štěstí je velice časově limitovaný. Například když dostanu mail z pařížské opery, že něco ode mě chtějí. Ale to je krátký okamžik. Nebo když Harvey Keitel viděl moje věci a nějakou potom moc chtěl. Nebo úspěšná výstava v prestižní instituci.

A to vše ovšem zastíní radost z mých dětí a jejich potomků. Pokračování rodu, které opodstatňuje vlastní existenci.

Moc děkuji za rozhovor.
Stanislav Zela

Vzpomínka na akademického malíře Karla Nováka

Před patnácti lety, 11. ledna 2006, zemřel akademický malíř Karel Novák.

Narodil se 23. 7. 1915 v Rohatci. Vystudoval Státní pedagogickou akademii v Brně a po ukončení 2. světové války, když byly znovu otevřeny vysoké školy, byl přijat na Akademii výtvarných umění v Praze do atelieru prof. Jakuba Obrovského. Po absolutoriu se natrvalo usadil v Hodoníně a pokračoval i ve své pedagogické činnosti, naposled na katedře výtvarné výchovy PF v Ostravě.

Během svého života uskutečnil více než 50 samostatných výstav, poslední ke svým 90. narozeninám v GVV v Hodoníně, ale zúčastňoval se i skupinových

a spolkových výstav.

Od roku 1950 byl členem Sdružení výtvarných umělců moravských v Hodoníně a v roce 1991 se podílel na jeho znovuoobnovení. Od roku 1994 byl jeho předsedou a později čestným předsedou.

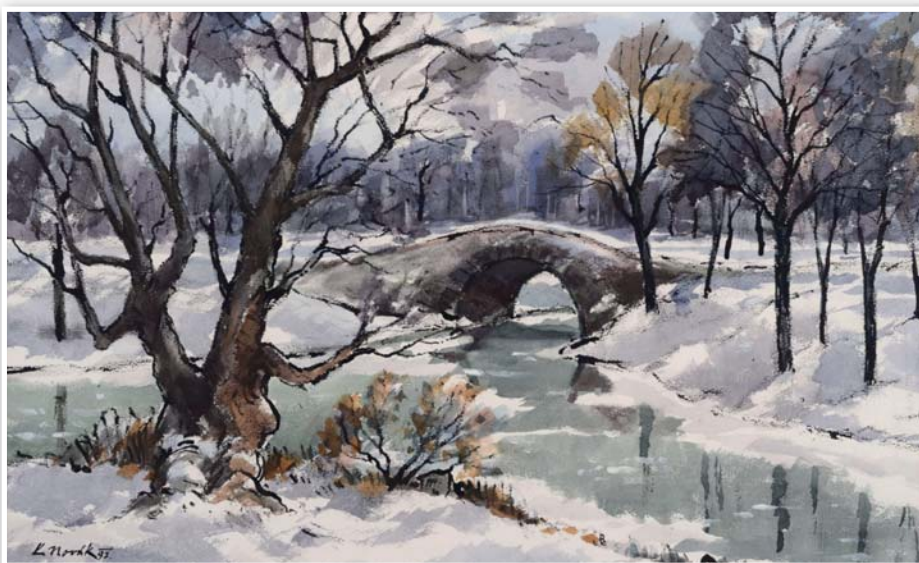
V osvětové práci se věnoval přednáškové činnosti o výtvarném umění, byl lektorem kresby a malby neprofesionálních výtvarníků, režisérem a scénografem ochotnického divadla v Hodoníně, poradcem folklorního souboru Dubina. Za svoji aktivní uměleckou činnost byl v roce 2000 jako první občan města vyznamenán Cenou města Hodonína.

Ve své tvorbě zachytil krásu krajiny nejen na jižní Moravě, ale také na Slovensku a v Evropě. Především akvarely se vyznačují volností a suverenitou malířského podání.

Jeho výtvarný zájem ale přitahovali i lidé, dovedl je zachytit ve figurální kompozici i v portrétech, kde uměl vyjádřit charakter člověka, zvláště ve folklorních studiích.

Výtvarné dílo akademického malíře Karla Nováka stále okouzluje i současného diváka.

*Mgr. Daniela Satkeová,
tajemnice SVUM v Hodoníně*

Spolky

Seniorské zamyšlení

Vždy s přicházejícím novým rokem přináší rohatecké noviny č. 1 řadu zajímavých informací, zpráv a příběhů hlavně o životě v naší obci v uplynulém období a jsou i doplněny barevnými fotografiemi. Také Klub důchodců přispívá svými články o dění v našem klubu. Letos žel můžeme jen smutně konstatovat, že vzhledem ke stále se nelepšící situaci s koronavirovou nákazou jsme byli nuceni všechny připravované akce, které nám vylepšují náladu, zrušit. Ať už to byl Den seniorů, vystoupení skupiny Kollárovci, Mikulášské posezení, či Silvestr. Když porovnáme loňský rok s rokem 2019, kdy jsme zorganizovali pro

své členy 21 různých kulturních a zájezdových akcí, dostaneme se pouze k číslu 5. Byly to Výroční členská schůze, Fašank, Jízda po Moravě, Pátek v klubu a zájezd do Bošovic a Slavkova. Jsme rádi, že jsme alespoň na Pátku v klubu v září 2020 mohli poblahopřát našim dvaceti jubilantům. Těm, kteří měli svá jubilea ve 4. čtvrtletí, jsme mohli poblahopřát jen písemně. Ale snad i to je trochu potěšilo.

Ocitli jsme se teď ve zvláštní těžké době, plné různých přísných opatření a zákazů, zabraňujícím normálnímu životu, na který jsme byli zvyklí. Vyvolává to v nás smutek a starosti o naše blízké,

o děti, které nemohou ani chodit do školy, nemluvě o nepříznivých dopadech ekonomických. Všichni víme, že ve stejné situaci jsou i ostatní státy, vlastně celý svět. Koronavirus si vybral svou daň i z řad našich členů. Musíme se ozbrojit hodně velkou trpělivostí a hlavně neztrácet naději, že vše překonáme a budeme se moci zase spolu scházet. Letos máme i velký důvod - 20. výročí založení Klubu důchodců v Rohatci. A držíme palce i našim zdravotníkům, kterým patří velké poděkování za to, že jsou tady pro nás.

Přejeme všem hodně sil a víru, že bude líp!

Výbor Klubu důchodců

Naši hasiči

Loňský rok se nesl v duchu rušení akcí, náročných opatření, generační obměny a v neposlední řadě změny velení naší jednotky. Jak už zmiňoval pan starosta v předšlém čísle, podařilo se dokončit obměnu zásahového automobilu značky Tatra za Scanii. Tímto bych chtěl poděkovat vedení obce a všem, co se na tomto podíleli, za snahu nadále držet naši jednotku na vel-

mi dobré úrovni a být za všech okolností akceschopní a pro potřebné ku pomoci. Změna se udála i na postu velitele jednotky. Netrvalo moc a završil by tak 20 let na postu velitele Tomáš Letocha. Tímto bych mu za sebe a za jednotku chtěl poděkovat za obětavou práci, osobní nasazení a snahu dostat naši jednotku na co nejlepší úroveň. Co se týče vybavení, ve spolupráci

s obcí, ale i přípravou školení a předávání zkušeností. Snad se mi podaří navázat na jeho činnost a pokračovat ve zdokonalení sebe, ale i ostatních členů naší jednotky pro dobro nás všech. Těším se, pokud to okolnosti dovolí, na shledání při akcích námi nebo obcí pořádaných. Přeji všem hodně zdraví.

Lukáš Bimka, velitel jednotky

Loučení s Tatrrou a další události v zásahové jednotce

Měsíc leden byl u jednotky sboru dobrovolných hasičů obce ve znamení významných událostí. V garáži zbrojnice členové jednotky dokončili větší úpravy z důvodu velikosti nové automobilní cisterny včetně rozvodů stlačeného vzduchu a přívodu elektrické energie pro udržovač baterií nového vozidla. A než jsme se nadáli, byla tu sobota 9. ledna. Den, kdy naše stará cisterna Tatra 148 naposled parkovala ve zbrojnici a její místo pak zaujala zbrusu nová velkokapacitní požární cisterna od společnosti Wiss Czech na podvozku automobilu Scania. Již od samého rána se prováděly praktické úkoly, z Tatry se přeneslo stanovené technické vybavení do nové cisterny. Pak jsme se s Tatrrou vyfotili a rozloučili. A nezapomněli jsme ani na našeho dlouholetého hasičského starostu a strojníka veterána Jaroslava Gromuse, kterému jsme jeho milovanou Tatrrou přivezli naposled ukázat k němu domů. Budeme si připomínat, co jsme s Tatrrou za ta dlouhá léta všechno prožili a s láskou na ni vzpomínat.

Jaroslav Andryšek

FARNÍ OKÉNKO

Vzpomínka na Otce Karla Krumpolce

V neděli 13. prosince nás opustil otec Karel, náš bývalý farář, který v Rohatci působil skoro tři desetiletí. Své kněžské povolání (poslání) vykonával vzorně a svědomitě. Narodil se 30. srpna 1946 v Kyjově a také ve svém rodném městě zemřel. Dokončil tak svou pozemskou pouť, cestu utrpení a odřikání. Pán Bůh si ho povolal na věčnost do svého nebeského království. Oslovila jsem několik farníků, jak otec Karel zůstane v jejich vzpomínkách.

Anička: Moji synové se vždy těšili na hodiny náboženství. Když jsem otce Karla potkala na ulici, nikdy nezůstalo jen u pozdravu. Rád si vyprávěl s lidmi. Byl vstřícný, ať už se to týkalo křtu či pohřbu, nikdy nikoho neodmítl. Myslím si, že lidé na něho budou mít hezké vzpomínky.

Jakub: Otec Karel byl velmi hodný člověk. Vždy jsem se těšil na mši svatou a měl jsem přání stát se ministrantem, abych s ním mohl stát u oltáře. Přání se mi splnilo. Měl velmi uklidňující hlas, rád jsem poslouchal jeho kázání.

Jana: Otec Karel byl velmi hodný člověk, při každém setkání s ním mě zaujaly jeho smející se oči.

Milada: Moc pěkný úsměv, zářící zuby. Chtěl všem vyjít vstříc, ne každý to uměl ocenit.

Martin: Vyrovnaný, klidný, duchovní člověk. Svědomitě se připravoval na kázání.

Pokud mu farníci pomohli, vždy se snažil vyhovět, např. Mariánské dny v naší obci. (Sudoměřice)

Petra: Ochotný, na naši prosbu jel dát pomazání babičce do Ratíškovic, vycházel vstříc všem farníkům.

Vladimír: Byl vstřícný, ochotný a společenský.

Jana: Otec Karel byl laděním velký optimista, precizní v přípravě na mši svatou. Vyslechl, poradil, nikdy nikoho nesoudil. Vybavuji si hodiny náboženství v osmé třídě, které nám vždy něčím humorným

zpříjemnil. Jezdil s námi na svatý Hostýn, do Olomouce na setkání s otcem arcibiskupem. Cestou vlakem dokázal poutavě vyprávět své zážitky z dětství.

Petr: Pokorný, hodný člověk.

Sama za sebe budu na otce Karla vzpomínat jako na velmi pokorného, dobrosrdečného, slušného a veselého člověka, který se snažil všem vyhovět. Miloval zpěv, který se nesl kostelem každou neděli při mši svaté. Setkání s ním v kruhu rodiny bylo výjimečné.

Anna Trávníková

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Vzhledem k pandemii koronaviru je povoleno v našem kostele při mši svaté pouze 23 účastníků. Prosíme farníky, aby opravdu tento počet dodrželi. Vzadu za lavicemi jsou papíry na nedělní bohoslužby, na které se můžete napsat vždy pouze do počtu 23. Prosíme o ohleduplnost, aby mohl každý alespoň jednu neděli v měsíci mši svatou v kostele navštívit.

Citát z Bible: „Vírou zvítězili“

Postní doba – čas vyrazit na poušť

V našem životě se křížují radostné i smutné chvíle. Život není jenom zábava a užívání si tohoto světa. Současně vidíme, jak se všechno může najednou zastavit. Je čas práce, odpočinku, ale občas i bolesti, úzkosti či utrpení. Od popeleční střídy začínáme 40ti-denní postní dobu. Ta nás má připravit na nejdůležitější svátky v církvi, Velikonoce, zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Jako obvykle nás církev vyzývá v této době k větší usebranosti, práci na sobě, k boji proti tomu, co nás znevolňuje a zotročuje. Dává nám obzvlášť tři prostředky: modlitbu, půst a almužnu. Měli bychom zápasit s našimi zlovy, prostě s našimi hříchy. Udělejme si nějaká dobrá předsevzetí a snažme se je dodržet. Neměli bychom ten čas promarnit.

Všem chci popřát dobré, ovocné prožití postní doby.

o. Robert Kalbarczyk sp, farář

Tříkrálová sbírka

Letos poprvé nebylo možné přinést požehnání do vašich domovů tak, jak jsme byli zvyklí. Tři králové do ulic nevyšli vzhledem k situaci s koronavirem. V naší obci jste měli možnost přispět 9. ledna do kasičky před prodejnou COOP. V úřední dny jste také přispívali do kasičky na obecním úřadě a byla možnost přispět i do kasičky v kostele. Celkem se v obci vybrala částka 46.855,- Kč. Pán Bůh zaplať všem lidem dobré vůle za projevenou solidaritu s potřebnými. Hlavním posláním Tříkrálové sbírky je upozornit na potřebné lidi kolem nás a pomoci jim.

Chtěla bych také poděkovat Míše Antošové, Magdě Strnadové a paní Petře Tomanové, Haně Hlucháňové, Evě Trefilíkové, Světlaně Holešínské, Staňce Staňkové a paní Kočvarové, které roznášely do vašich schránek kalendářiky, cukříky a letáčky s informacemi, kde se dalo přispět. Poděkování patří Mgr. otci Robertovi, našemu duchovnímu správci, a paní Vacenovské, kteří se starali o kasičku v kostele. Děkuji také paní Jindřišce Zachové a paní místostarostce Anně Homolové z obecního úřadu.

Anna Trávníková

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ

Zmizelo jedno nebezpečné místo v obci

Z dob, kdy se řešila větrná eroze v části Panské Šířaviny, zůstával v blízkosti dnešního motorestu větrolam, staré stromoradií na malém pozemku patřícím Lesům ČR. Stromy však byly již přestárlé, při větrech se lámaly větve a padaly na blízkou silnici a hlavně na stezku, kterou využívá mnoho cyklistů nejen těch dojíždějících do části Kolonie a Soboňky, ale i hodně cykloturistů. Je to jediné místo, kudy je v současnosti možný přístup k přechodu státní silnice 1/55 do Kolonie a k cyklos-

tezce k Rohatci Přívozu. Nerovný okraj zmíněné silnice je pro cyklistu nepoužitelný. Staré nebezpečně padající větve ohrožovaly projíždějící. Při větrech dopadaly nejen na stezku, ale i na frekventovanou silnici. Několikrát museli zasáhnout hasiči. Spadané větve však zůstávaly v okolí. Majitel pozemku situaci dlouho neřešil. V loňském roce se zde objevila černobílá páska zabraňující průjezdu, ale projíždějící ji z výše uvedených důvodů odstranili. Vše se vyřešilo začátkem le-

tošního roku odstraněním celého starého větrolamu. Zůstává jen pořezané klesti a jeho úklid. V minulých letech se objevoval názor, že se u nás kácí staré stromy, které poskytují útočiště hmyzu nebo úkryt ptákům. Může to být ale i velmi nebezpečné, zvláště v obydlených zónách. Náhradou je bohatá výsadba mladých stromů na celém území obce, která je do budoucna velmi prospěšná. Určitě to zaslouží uznání vedení obce.

Zdeněk Bíza

O Otci Karlovi od Jarka

Když v roce 1991, skoro před 30 lety, přišel otec Karel do Rohatce, nevěděl, jak dlouho tady bude.

Místní farnost má málo věřících a je až na samé hranici arcidiecéze, tedy žádné jednoduché poslání. Říkalo se,

že nejdůležitějšími osobami každé obce jsou pan farář, pan starosta, pan učitel, a když měla obec štěstí, tak i pan doktor. Přemýšlel jsem, jestli je to jen vážností těchto funkcí, nebo to má další, mnohem hlubší smysl.

Všechna tato čtyři povolání, a kdo z vás někoho takového dobře zná, dá mně za pravdu, mají společnou jednu zcela zásadní, i když často nedoceněnou vlastnost. Vstupují do našich životů. Vstupují do nich v nezastupitelné roli. Ovšem

zatímco lékaře navštívíme, jen když nás něco bolí, pan učitel se stává naším průvodcem v první třetině života, starosta se stará o život a prostředí kolem nás a nemá tuto funkci na celý život. Kněz a jeho životní poslání nás provázejí neustále. Již od chvíle, kdy nás v peřince přinesou ke křtu, kdy nás vzdělává ve znalosti bible, přijímání svátostí, tak je zde pro nás při každé mši svaté, celý náš život, až po poslední pomazání a službu na cestě poslední v den pohřbu. Je mu dána moc být s námi na celé naší pozemské pouti, a nejen nám kázat a připomínat desatero, ale především ukazovat tu vlídnou tvář, pochopení pro naše problémy, být tím, kdo naslouchá a umí poradit.

Otec Karel byl člověk jako každý z nás, se svými silnými a slabými stránkami. Již v mládí si ho však Bůh vyvolil a dal mu jeden z nejtěžších úkolů, zřící se „normálního života“, zřící se možnosti mít rodinu a celý život sloužit lidem. Strávil jsem u rohateckého oltáře po boku otce Karla všech 29 let, které zde byl s námi. Viděl jsem jeho radost, když byla Véra plodná, a děti, které křtil, později šly k svatému přijímání, měly i svatbu v kostele, a pak samy přinesly své potomky k otci Karlovi, aby je pokřtil. Otec Karel byl člověk předobrého srdce, byl tichý, ale měl zájem o dění v obci. Miloval hudbu a literaturu. Bratři kněží mi dají za pravdu, že ve zpěvu měl velké zalíbení, a mohl-li si vybrat, tak ordinárium jediné podle Olejníka a ne Břízy a Ebena. Bavily ho cizí jazyky. Nebyl to žádný morous, ale uměl se ze srdce zasmát. Když mě prosil, jestli mohu přicházet na mše dřív. Jelikož jsem chodil „strašně přesně, snad až pozdě.“ Za svůj celoživotní přínos obci obdržel před rokem Cenu obce Rohatec, která byla udělena teprve třem občanům.

Často jsme jej mohli potkat, skoro až do posledních dnů, jak jede na kole do kostela, i přesto, že jeho život provázely zdravotní potíže. Byl to však také jen člověk, který po předloňském odchodu do kněžského důchodu toužil v poklidu dožít ve svém domově, v místě které znal, kde měl své přátele. Trápení, bolest a slzy, které jsme před třemi týdny viděli kvůli nečekanému požadavku odejít ze svého domova jinam, byly pro nás velmi trýznivé. Vidět toho, který celé roky naslouchal všemu, co nás v životě tíží, jak pláče, nechce nikam odcházet a přeje si jen v klidu dožít zde, je jeden z nejsmutnějších okamžiků, které jsem zažil.

Jak jsem jej znal tak, Otec Karel ve svém upřímném a dobrém srdci jistě všem odpustil.

Dnes se již bude radovat v nebeském království zbaven veškeré bolesti a zpívat chvalozpěvy s naším pánem. Děkuji mu za všechny spoluobčany, za život tichý, příkladný, za srdce předobré, za všechnu službu, kterou pro nás vykonal, nebylo jí málo. Děkuji za třicet let společné služby u oltáře. Nezapomenu, nezapomeneme! Velmi by jej potěšilo, kdybychom mohli dnes spolu zpívat na přímluvu panny Marie...

Věřím, že můj vykupitel žije, a že v den poslední ze země zase vstanu a v svém těle uvidím Boha, spasitele svého.

Jelikož otec Karel neměl v Rohatci hrob, hledali jsme mu vhodné místo na starém hřbitově tak, aby kolem něj lidé chodili a vzpomněli si. Velké poděkování patří panu Pavlu Antošovi za ochotu přenechat hrob svých prarodičů.

Jara Adamec, starosta

Za paní Jarmilou Húskovou

Jak tiše žila, tak i tiše odešla. Skromná a obětavá ve svém životě, velká ve své lásce a dobrotě.

Než jsem odcházela do starobního důchodu, už jsem měla různé představy, čím vyplním tu spoustu času, a přišel nápad. Co tak pro nás, důchodce, založit v obci klub, kde bychom se scházeli. Na celém okrese něco podobného ještě nebylo. Začátky byly těžké, ještě nebyl internet, ba ani mobil. Všechno se rodilo v hlavě a ani se nebylo s kým poradit. Konečně se zrodil nápad. Vytipovala jsem si několik kluků a děvčat, každý už byl důchodce, kteří by mně mohli pomáhat a moje představy uskutečnit. Zašla jsem i za paní Húskovou s otázkou, s čím by nám mohla pomoci a poradit. Ona totiž celou řadu let pracovala ve studené kuchyni. S ochotou se ujala svého úkolu a za pomoci dalších členek se několikrát během roku připravovalo pohoštění i pro 250 lidí. Pod jejím vedením se vždycky všechno podařilo. Ale nejen to. Zapojila se také do kulturního programu a oblékala se i do našeho kroje. Naposledy ještě účinkovala ve svých 90 letech při 15. výročí založení klubu. A i když s účinkováním přestala pro drobné zdravotní potíže, přesto se dál zajímala o činnost klubu. Občas jsem k ní zašla, ale nikdy jsem jí nezapomněla poděkovat za práci, kterou pro nás všechny udělala. A jaká paní Húsková pro nás byla? Pracovitá, obětavá, ochotná a ve všem spolehlivá.

Odešla náhle bez slůvka rozloučení 28. ledna 2021 ve věku 95 let.

Loučím se jménem všech členů Klubu důchodců s paní Jarmilou Húskovou. A já osobně, jako zakladatelka a předsedkyně klubu, se s nejhlubší pokorou a poděkováním klaním před touto obětavou ženou.

Božena Vlácilová

Poznámky na okraj

Počasí nestojí opravdu za nic. Radost z té trošky sněhu byla opravdu předčasná. Ale prý se máme radovat z každé maličkosti. V poslední době špatně spávám. Do snů, taky nic moc, se mně vracejí časy vojny. Vstoupil jsem v době osobního volna na PVS (politickovýchovná světlice) a první, co mě zaujalo – na čelní stěně heslo a pořádně dlouhé ... **Co je to kázeň? Kázeň je dobrovolné podřízení vůle vlastní vůli vyšší, vůli zodpovědné!**

Proč zrovna toto? Vojenskou knížku mně už dávno odebrali, ani případná mobilizace nepřipadá v úvahu. Ze snu jsem se dost rychle probral a raději myslel na nutnou návštěvu Hodonína. Hlavně si vzít roušku, občanku, hotovost (žádnou platební kartu nevlastním) a hlavně seznam co, a kde vyřídit.

Obvyklý rituál - roušku nasadit, pozdravit, občanku předložit, sdělit identifikaci (kategorie důchodce), tento výraz

nemám rád, zásadně používám senior, a konečně sdělit i cílovou zastávku. Platím obvykle přesně na korunu, abych nezdržoval řidiče vrácením drobných. Ne každý řidič je vždy milý. Jednou jedna paní důchodka požadovala jízdenku k nemocnici, a se zlou se potázala. Nevrlý se dožadoval upřesnění „ke které“. Paní se zarazila, já zpozorněl. Že by z Veselí linku protáhli až do Brna, nebo ještě dál? Asi jen pan řidič není z okresu, tak jen

neví, ale zastávky podle jízdního řádu by snad i tak mohl vědět ... Paní důchodkyně ukázněně upřesnila Hodonín. Ale jsou mnohdy horší situace. Třeba zpoždění, nebo nejede vůbec. To by bylo řeči a stížností. Do Hodonína to dojelo včas, potřebné tiskopisy pro celoroční zúčtování daní, sociálního i zdravotního pojištění jsem na úřadech konečně vyfasoval. Chléb jsem u usměvavé prodavačky nakoupil v pohodě a sám, tedy s nasazenou rouškou (v plynové masce to byly jiné zážitky). Dalšího ukázněně čekajícího před prodejnou jsem uvědomil, že už může. A prvním možným spojem zpátky domů s pocitem dobře splněného úkolu. Ritual už znáte, o překvapení nikdy nouze není. Ze zamyšlení mě vyrušil neznámý pán s velmi slušným, leč naléhavým požádáním o předložení platné jízdenky. Dokonce se představil jako revizor. Když jsem se vnitřně ujistil, že nejde o historickou postavu z díla klasika Gogola s tematikou korupce, kupodivu rychle jsem předložil platnou jízdenku i s platným občanským průkazem. Pak jsem se „odpřekvapil“ a jal se zvědavě komunikovat. Jakože proč kontroluje při tak nízkém počtu cestujících, který mimochodem trvá už dost dlouhý čas? A vůbec, proč, když jízdenku si kupujeme přece u řidiče tohoto spoje, a bez placení bychom asi neprošli? Pan revizor byl fakt profesionál a klidně bez emocí mou snad i nemístnou zvědavost uspokojil, ale jako občan naší země, se značnými i finančními problémy, nepotěšil. Jsou v našem krásném kraji i takoví, kteří jízdenku zakoupí u příslušného řidiče, ale jen do bližší autobusové zastávky, než je ta jejich pravá cílová. A to pan řidič už uhlídat nemůže, pravil pan revizor. Zapomněl jsem se zeptat, kolik takových odhalil, případně kolik kolegů revizorů v kraji působí a co takový „švindl“ obnáší. Taky jsem byl svého času nemile překvapen revizorem

ve vlaku ČD při cestě z Brna. To jsem ještě využíval výhody seniorpasu, kdy jsem nemusel kupovat jízdenku při každé jednotlivé jízdě, ani si před nastoupením do vlaku automatem jízdenku označovat. Tak jsem si od ČD mladíka vyslechl, že za blbost se platí, a že to bude za 40 a jízdenku, tu původní, mohu použít kdykoliv příště, ale nesmím zapomenout si ji řádně označit. Nejsem pivař, tak jsem si čistou ztrátu na piva nepřepočítával. Od té doby se snažím nezapomenout na cvaknutí. I chybami se učíme.

Bez potřebných podkladů těžko bych přínosnost revizorské činnosti pro dopravce, potažmo i kraj, případně i pro státní rozpočet mohl hodnotit. Doma, již v klidu, jsem si vzpomněl na jednoho z mých dávných ředitelů. Byla to celostátní akce, jak iniciativními nápady přispět ke snaze mít se „ještě líp“. Ředitel nás nejen vyzval, ale šel i příkladem. Osobní příklad je velmi účinný, a to v každé době. Navrhoval, aby jízdné bylo jednotné, bez ohledu na ujetou vzdálenost. Zdůvodnil to nespravedlností, kdy on, dojíždějící z dost vzdáleného okraje okresu, platí víc než já (proč si vybral právě mě), který to má o hodně blíž? A to ještě nezmínil nerovnoměrnost časové ztráty z titulu rozdílnosti ujetých km. Další převratných nápadů až tak moc nebylo. Seznam odešel na kraj a pak zřejmě po sumarizaci ještě výš. K realizaci asi nedošlo, protože žádná z dalších porad se již zmíněnou akcí nezabývala. Něco ale přece jen bylo na tom nápadu inovační, řečeno současnou mluvou. Jízdenky by byly mnohem jednodušší, výdej by zvládal sám řidič bez průvodčí, která kdysi dávno k autobusu patřila. Vlastně jízdenka by nebyla vůbec potřeba a tím pádem další úspora na materiálu, tisku atd. Peníze by se taky nepřijímaly, nevracely a neopotřebovávaly. Na zastávkách by ubýlo odpadků, ne každý se trefí do koše. I když uklízet by se

muselo i tak. Těch špačků se tam považuje stále dost. Najde se i odpad tříděný. Nějak se mi to celé zamotává. To by se asi muselo jezdit z d a r m a , a to bez hlasování poslanců a senátorů a závěrečného požehnání prezidenta jen tak neprojde. Do státního rozpočtu sice taky zásek, ale milion sem – miliarda tam, však on to někdo někdy zaplatí. My, dříve narození, to už nestihneme, takže asi někdo z našich dětí či vnoučat?

„Nepříjemnosti“ s rouškami či dávný „nápad s jízdným“ jsou opravdu jen prkotiny ve srovnání s realitou. Taky nedávno v Hodoníně jsem si všiml, jdouce po Národní, několika opuštěných výloh, dnes již bývalých obchůdků. Nezvládlý systém zavřít, otevřít, zavřít. Nebo taky velký může, malý nesmí. Prý i v evidenci nezaměstnaných čísla narůstají a prý může být i hůř. Je to jen pár dnů, co jsem se opravdu polekal. Jen televizním zvukem jsem mimoděk zachytil zprávu, že někde v Teplicích nachytali v uzavřeném hotelu Husáka. Myslel jsem v první okamžik, že jde o Teplice nad Bečvou a hned mně nedošlo, že ty nechtěně uhynulé ryby jsou sice z Bečvy, ale někde z Valašska. A taky mě hned mohlo trknout, že prezident, i když bývalý, by se do rybářů míchat neměl. Nakonec mně došlo, že nejde ani o toho herce stejného jména. Až z Mladé fronty Dnes – čili žádné novinářské žumpy, jsem se dočetl, o koho jde. Moc ho neznám, prý fušuje i do sportu. Mrzí mě ten Hnilička. Zase utrpí pověst sportovců. Dobře říkal svého času Hašan, že on vychytil Nagano, a když, tak on měl šéfovat NSA (národní sportovní agentura, nezaměňovat s NASA). Prý ani výběrové řízení nebylo. Stejně bych se nepřihlašoval. S dotacemi sice nějaké zkušenosti mám, ale ne s jejich rozdělováním, a to je to podstatné.

*Sportu zdar! Kopané zvlášť.
Vlastimil Hlaváč*

Zima, zima snad konečně

Dnes, a vlastně i včera, se mně na počítači vůbec nedaří. Možná i proto, že v neděli se pracovat nemá. A když je cokoliv na poslední chvíli, taky to není to nejlepší. A uzávěrka je v redakci již zítra. Téměř hotový text zmizel neznámo kam. Žádný IT jsem ani dřív nebyl, natož nyní. I moji osobní rádci jen shodně usoudili, že jsem něco zmačkl asi chybně. Vlastní chyby mrzí nejvíc, zvláště, kdy není toho, na koho to všechno hodit. Ale to není nic

nového. To se stalo včera, a dnes v neděli přesně to samé - pro mě znovu nepochopitelné. Tak do třetice všeho dobrého.

Vybrané téma mě napadlo 13. ledna, kdy zřejmě v noci začalo poletovat a při návratu z Hodonína vlakem, něco po desáté, bylo docela nadějně bílo a centimetrů na naše poměry docela slušně. Po novém chodníku na ulici Nádražní jsem se za sucha prošel už loni, byť na samém konci. Byl jsem i tak rád, že se dílo poda-

řilo dokončit. A tak jsem se i toho třináctého radoval nejen ze sněhu, ale i z následného zásahu naší úklidové čty. Mám svoje poznatky i ze zaměstnání u Okresní správy silnic, takže o zimní údržbě něco ještě pamatuji. Za úklid sněhu na zmíněném novém chodníku jsem alespoň „v duchu“ udělil pochvalu. Chodník na ulici Mírová je trochu jiná kategorie. Takže zase pochvala za práci v obzvlášť ztížených podmínkách. Ale naděje umírá

poslední, jak se říká. Už dlouhodobé úsilí OÚ zase trochu pokročilo. Další překážky zdolány, snad i ty poslední padnou a především sami občané z ulice Mírová (takový krásný název) se dočkají především potřebné nové kanalizace a tím současně i nesrovnatelně kvalitnějšího chodníku. A pracovníci obecní zimní údržby snad postaví i na kafe.

Ale bývaly, teda v dobách mého dětství rozhodně, nesrovnatelně větší zimy. Obvykle přesně podle dávných pranostik přijížděl sv. Martin na bílém koni. Chodník před naším, stejně jako v celé dědině, byl jen hliněný, nedlážděný, ba ani žádná kanalizace nebyla, jen járek, kudy protékala dešťová voda. Někdy járek nestačil, tak tekla „celú šířinú“ po silnici. Našel se i taky spoluobčan, který deště využil a nenápadně do proudu kalné vody přisolí jiným zabarvením, tedy nežádoucím aroma svého živočišného odpadového hospodářství. Ani rouška by nepomohla. Nic se ani nevyšetřovalo, pachatel byl stále stejný. V potoce to rybám ani rakům neuškodilo, ministerstvo životního či jakého prostředí ani nebylo, stejně jako různí inspektori. Ale to jsem nechtěl odbočit. V zimě se močůvka nevypouštěla. Takže, když jen poletovalo,

chodník si každý před svým umetl obyčejnou březovou metlou. Kvalitní u nás dováželi metlaři z Vřesovic, to je hned vedle více známých Osvětiman. Když napadlo více, nastoupila lopata. Žádná mechanizace, ani úklidová jednotka obce. Když bylo bílého nadělení nadmíru, proházeli si každý před svým alespoň průchod, aby se dostal pro případný nejnnutnější nákup v místním obchůdku. A když už toho bylo příliš, starosta vyhlásil pracovní povinnost a chlapi vyrazili s lopatami na úklid cest a dalších veřejných prostranství. A někdy se musel sníh odklízet odvozem do místního potoka, který protékal středem dědiny, takže z obou konců to bylo skoro stejně daleko. Ti z okrajových míst obce raději využili ploch nejbližších polností. Cestáři měli tak nanejvýš dřevěný pluh tažený koňmi k prohrnutí silnice, aby alespoň mohl místní přepravce odvézt čerstvě nadojené mléko od místních kravek do Foukalovy mlékárny v Kyjově. Taky jen na saních tažených koňmi. Autobus z Osvětiman nejezdil pravidelně ani v létě, a v zimě už vůbec. Osobní auto si ani nepamatuji a nákladní bylo výjimkou. Později v průběhu války jezdilo už jen na dřevoplyn, palivové dříví si vezlo na vlastní korbě.

Rychlost tomu pak odpovídala. My, školáci z měšťanky, jsme šlapali pěšky ráno do Kyjova 7 km, po škole stejnou trasu, jen opačným směrem. A když vytrvale foukalo a cestáři nestíhali, někdy jsme si v závějích i do bot nabrali. I tak jsme měli sněhu pořád málo a učení zbylo až na večery. Pokud bylo trochu světlo, měly saně přednost. „Rohačky“, to bylo něco rychlejšího než obyčejné, třeba i podobácku vyrobené. A lyžařů až tak moc nebylo. Zato kopců či kopečků na obou stranách dědiny nepočítaně. Stavění sněhuláků a kulování byla jen taková vedlejší zábava. Za často promáčené boty rodiče nepochválili. Dospělí pak měli radost, že pole si pod sněhem odpočinou, mrazy poničí nežádoucí hmyzí škůdce na stromech. Naopak měli obavy z ohryzu stromů od zajíců, kterých bývalo docela dost. Tak nikdy není všechno jen příjemné, nebo dokonce užitečné. A celková atmosféra okupace a války k dobrým pocitům nepřispívala. Nejistota, čeho se ještě dočkáme a kdy to zlé a špatné skončí Ale naděje je prý vždycky a jak se stále říká - umírá poslední.

Až do někdejšího dětství se provzpomínal Vlastimil Hlaváč.

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

leden už jsme přeskočili a rok dvacátý první pádí dál. Stejně jako třeba kamzík nezadržitelně skáče po skalních vrcholcích hor. A už je únorové téma vyzrazeno. Před asi čtyřmi lety jste mohli v naší rubrice číst o srncích, v roce 2018 o jelenech. Tedy o spárkaté zvěři u nás domácí, původní. Kamzíci to mají o něco složitější. Dle mého názoru tak trochu neprávem.

První alpští kamzíci se v naší vlasti objevili v Lužických horách v roce 1907. Bylo to zásluhou hraběte Kinského. Více sledování a známější jsou ale kamzíci v Jeseníkách. Tady se začali objevovat díky Řádu německých rytířů od roku 1913. Souhlas s odchylem ve svém revíru dal tehdy samotný císař František Josef I. A taky zaplatil jejich přepravu. Až do 90. let se jim na severní Moravě dařilo a množili se. Od roku 1992 nastala pro kamzíky zlá doba. V souvislosti se změnami v myslivosti a díky lovu klesl stav na posledních 100 kusů (z tehdejších 650). A objevily se úvahy o úplném zrušení této „nepůvodní“ zvěře. Až s pomocí petice se podařilo v roce 2010 dojednat, že chov kamzíků bude v Jeseníkách zachován včetně obnovení činnosti tzv. Poradního sboru. Dle údajů CHKO bylo dohodnuto, že akceptovatelný stav je asi 200 jedinců. V roce 2013 se tak stoleté výročí mohlo patřičně oslavit.

Kamzík horský (*Rupicapra rupicapra*) je sudokopytník žijící se z 90% bylinnou potravou, zbytek tvoří plody jako borůvky a jeřabiny. V bachoru se jim z nestravitelných zbytků tvoří zvláštní koule zvané bezoáry, pomáhající při rozměňování potravy.

Říje probíhá v listopadu a prosinci. Po asi 26 týdnech se rodí většinou jedno mládě. Samice s kamzíčaty vytvářejí tzv. mateřské tlupy, tedy něco jako školky.

Ze smyslů je nejlépe vyvinutý zrak. Dorozumívají se hlavně optickými signály. Znamé je ale i ostré pískání jako varování před nebezpečím. Srst je v létě rezavohnědá, v zimě tmavší a hustší.

Růžky na hlavě mají obě pohlaví s tím rozdílem, že u kamzice jsou menší a méně zahnuté.

A víte, kde má kamzík fíky? Jsou to pachové žlázy umístěné na hlavě za růžky.

Doufejme, že záchranářské úsilí skupiny nadšenců zajistilo těmto „rohatým čertíkům“ stále místo ve fauně našich krásných hor.

Hezkou zimu. Vladimír Jašek

zdroj: Saxifraga-Elisbeth Ranboin

Sport

Hodnocení uplynulé sezony

Vážení příznivci rohateckého tenisu, vstoupili jsme do nového roku 2021 a je tedy ten správný čas vyhodnotit rok minulý.

Loňská tenisová sezona byla hodně ovlivněna pandemií nemoci covid-19. Z důvodu zákazu shromažďování jsme bohužel nemohli pořádat naše tradiční turnaje. Podařilo se uspořádat jenom jeden turnaj a to Turnaj o pohár starosty obce.

Abychom však nezapomněli celou sezonu, vznikla na našich dvorcích nová týmová soutěž. Té se zúčastnilo 7 dvojic z řad členů tenisového klubu. V každém utkání se odehrály dvě dvouhry a jedna čtyřhra. Celkem se na našich kurtech odehrálo 60 velmi pohledných a vyrovnaných zápasů. Po všech utkáních jsme vyhodnotili nejen nejlepší tým sezony, ale také nejlepší hráče ve dvouhře a také ve čtyřhře.

Nejlepším týmem soutěže se stali Smečari ve složení Jirka Hostýnek a David Brychta. Na druhém místě se umístil tým Šedí vlci 71 ve složení Radek Šindar a Václav Štrunc a třetí místo patřilo týmu Slavoj ahoj ve složení Jaroslav Luzum a Tomáš Zlámálík. Nejlepším hráčem ve dvouhře se stal Radek Šindar, na druhém místě se umístil Jirka Hostýnek a třetí místo patřilo Milanovi Drábekovi. Poslední hodnocenou kategorií byla čtyřhra a pořadí bylo následující: první místo Hostýnek-Brychta, druhé místo Luzum-Zlámálík a třetí místo

Šindar-Štrunc. Soutěž byla velmi vydařená, a proto v jejím pořádání budeme pokračovat i v letošní sezoně.

Bohužel jediným turnajem, který se nám podařilo uspořádat, byl Turnaj o pohár starosty obce. Tentokrát se hrál ve čtyřhře, což je oproti minulým letům změna. Celkem se zúčastnilo 14 borců z našeho klubu, kteří po celý den předváděli skvělé výkony. Nejlépe si vedla dvojice Milan Drábek – Václav Štrunc. Na druhém místě se umístila dvojice Jaroslav Luzum – David Brychta a na třetím Oldřich Glöckl – Radek Šindar. Věříme, že v letošní sezoně nám situace kolem nemoci covid – 19 umožní uspořádat více turnajů.

Do roku 2021 vstupuje tenisový klub s novým vedením. Po dlouhých 17-ti letech odstoupil předseda Radek Šindar, kterému tímto ještě jednou děkujeme za spoustu odvedené práce, kterou pro fungování klubu vykonal. Odstoupil také místopředseda Ondřej Šrůtka a třetí člen výboru Olda Glöckl. Nové složení výboru tenisového klubu je následující. Předsedou se stal Milan Drábek, místopředsedou Jirka Hostýnek a posledním členem výboru je Martin Bubík. Věříme, že i pod novým vedením bude klub fungovat minimálně na stejné úrovni.

Do roku 2021 Vám všem přejeme hlavně pevné zdraví a mnoho osobních i sportovních úspěchů.

Milan Drábek, předseda TK

Něco málo z historie Slavoje

Zpropadená PANDA ohrožuje již druhou soutěžní sezonu. Netrpělivým divákům se pochopitelně stýská, ale to zdaleka není to nejhorší. Současné podmínky pro přípravu jednotlivých mužstev jsou víc jak sporné. A bez kvalitní přípravy nemohou být ani kvalitní výsledky. Menší procházka historií na samotnou přípravu vliv nemá, ale snad alespoň trochu zkrátí fotbalový půst. Vráťím se do časů padesátin, kdy do další jubilejní není až tak daleko.

Tehdy v soutěžním ročníku 1978/9 naše A družstvo soutěžilo v okresním přeboru pod vedením Petra Vybírala a Bědi Vacevského s mužstvy Bukovan, Uhřic, Žádovic, Radějova, Lipova, Násedlovic, Svatobořic, Statku Veselí, Petrova, Šardic, Těmic,

Vlkoše a Veselí nad Moravou B. Šesté místo v tabulce při score 56:48 a zisku 26 bodů vybojovali s hráči: Homola Z., Tichý, Číkl, Králík, Jánoš M., Machálek, Směřička, Krša, Ščevík, bratři Zlámálici, Rosypálek A., Otruba, Balažík, Běloch, Polach Z. Tři prvně jmenovaní byli brankáři. Božu Čikla jsme uvolnili do sestupem ohroženého Moravského Písku, a díky jemu se Písek v krajské třídě zachránil.

B družstvo o dva stupínky níž, tj. ve IV. B třídě, pod vedením Vaška Hovězáka a Josefa Antoše. Do hráčského kádru patřili: Čachotský, Antoš J., Řihák, Matěj M., Cigánek, Blahůšek M., Blaha, Homola B., bratři Gürtlerovi, Bureš, Antoš Fr., Svoboda J., Staněk.

Dorostenci hrávali ve III. C třídě okresu a vedla je dvojice Josef Holeček, František (Farik) Březovský. Mezi soupeři z Veselí B., Statku Veselí, Petrova, Kyjova B., Žádovic, Těmic, Násedlovic, Uhřic, Žeravic, Bohuslavice - získali první místo při score 89:12 s 36 body. Vítězi byli hráči: Slezák J. a P., bratři Strnadovi, Konečný J. a Jar., Nešpor, Hlaváč, Jüstel, Čup, Ohnůtek, bratři Výmolovi, Poruban, Rezek, Charvátek, Lábadí, Malý V., Blahůšek J.

Starší žáci ve 2. skupině jednostupňové okresní soutěže, za vedení Petr Karašinský, Jan Drábek, soupeřili s družstvy Mutěnic, Vacenovic, Milotic, Svatobořic, Šardic, Lužic, D. Bojanovic, Mikulčic a Prušánek. Dosáhli na 2. místo při score 50:13 s 29 body. Do sestavy patřili hráči Koběda, Janoušek, Strnad L., Vacenovský, Král, Gloz, Drábek, Tomšej F., Němčanský J, Bravenec, Nedůchal, Pelikán, Chludil, Sloboda, Malý I.

Mladší žáci vedli Jindra Baturný s Emilem Rosolem. Patřili mezi pouhých osm účastníků okresní soutěže. Mutěnice, Strážnice, Veselí nad Moravou, Vacenovice, Hodonín B., Svatobořice a Vracov. Získali 5. místo při score 21:18 se 14 body, a to s hráči Mikula, Tomšej R. (pozdější dlouholetý předseda), Bureš, bratři Šticovi, Vybíral, Špišek, Rosypálek, Tomšej O., Adámek, Běloch, Koláček, Němčanský VI.

Proběhla další reorganizace v kraji, kdy při snižování počtu oddílů sestoupila do okresu mužstva Mutěnice, Kněždub, Kozojídky a Ratiškovice B. Jen pro porovnání - v přeboru hrál jen Kyjov, v I.A z našeho regionu jen Vacenovice, v I.B Vracov a Kyjov B.

O rok později v sezoně 1979/80 stojí v čele A družstva dvojice Vašek Hovězák, Josef Antoš. V okresním přeboru s hráči: Souček, Homola Z., Číkl, Směřička, Ščevík, Reviljak, Rosypálek A., Krša, bratři Zlámálikovi, Otruba, Polach Z., Vacenovský A., Výmola Jos., Běloch, Čup, Valkovič (hned

tři posily z Ratiškovice - Souček, Vacenovský, Valkovič). Mezi soupeři z Lipova, Kněždubu, Žádovic, Lužic, Ratiškovice B., Šardic, Statku Veselí nad Moravou, Násedlovic, Radějova, Mutěnic, Uhřic, Petrova, Svatobořic, Hovorán a Kozojídek dosáhli už na 4. místo při vyšším počtu tj. 16. score 46:29 a 34 bodů.

Záložní B družstvo vede Ruda Jánoš s Josefem Gürtlerem ve IV. B třídě. Soutěží s hráči: Jánoš M., Čachotský, Staněk, Antoš F., Novák, Chovančík, Cigánek, Svoboda M., Polach J., Tichý, Bureš, bratři Gürtlerovi,

vi, Charvátek, Výmola J., Balažík.

Dorost v okresním přeboru vede dvojice Josef Holeček a Robert Lábadí. Hráči: Slezák J. a P., Strnad S., Jüstel, Ohnůtek, Hlaváč, Konečný J. a Jar., Král, Lábadí, Pala, Tomšej F., Gloz, Koláček F., Bravenec, Rezek, Poruban, bratři Malí. Soutěžili s družstvy Strážnice, Dambořic, Svatobořic, Milotic, Šardic, Bukovan, Velké nad Veličkou, Hroznové Lhoty, Želetic, Hodonína B., Vlkoše, Vnorov, Radějova, Moravan, Blatnice p. sv. Antonínkem. Dosáhli na sedmé místo mezi 16 družstvy.

Starší žáky v okresním přeboru vedla dvojice Emil Rosol a Jan Drábek. Dosáhli na čtvrté místo při score 50:24 s 20 body. Soutěžili s družstvy Mutěnic, Velké nad Veličkou, Hovorán, Veselí nad Moravou, Vracova, Mílotic, Vacenovic, Vlkoše a Svatobořic.

Mladší žáci s Jindrou Baturným a Ferou Březovským jen mezi šesti soupeři z Mutěnic, Veselí nad Moravou, Svatobořic, Vacenovic, Vracova - získali třetí místo při score 14:17 a 10 bodech. Podle počtu soutěžících to nebylo s mládeží jednoduché, i když počty narozených hochů byly snad i vyšší.

V okresním porovnání v krajském přeboru hrál jen Kyjov, který skončil na druhém místě, když další účastník z Hodonína po sestupu z divize skončil poslední. V I. A třídě hrála jen Strážnice a v I. B jen Bukovany.

*Z dostupných pramenů přiblížil
Vlastimil Hlaváč (pokračování příště)*

Reklama

*Kamila
Šošovičková*
BROLN
Brněnský rozhlasový orchestr lidových nástrojů
a přátelé

**NOVÉ CD PLNÉ KRÁSNÝCH LIDOVÝCH PÍSNÍ Z PODLUŽÍ
V PODÁNÍ KAMILY ŠOŠOVIČKOVÉ A BROLNU
SI MŮŽETE OBJEDNAT NA TELEFONNÍM ČÍSLE 605 163 889,
NEBO NA EMAILOVÉ ADRESE KAMILATOMSEJOVA@GMAIL.COM**

Zima

Uteklo to rychle zdá se,
zima je tu v celé kráse,
mrznout zas venku začíná,
bílá je celá krajina.

Děti to jít ven láká,
postaví si zas sněhuláka,
poté vytáhnou si sáně,
na kopečku nasednou na ně.

A pak hurá, dolů fičí,
jsou veselí, radostí křičí,
na sněhu je to zkrátka prima,
když kolem zase vládne zima.

Po chvíli probíhá koulovaná,
to je ale pane podívaná,
koule za koulí vzduchem letí,
pozor si na ně dejte, děti.

V dalších dnech chlad a mráz,
pevný led na rybníce je zas,
za chvíli kluci brusle nazouvají
poté už tu hokej hrají.

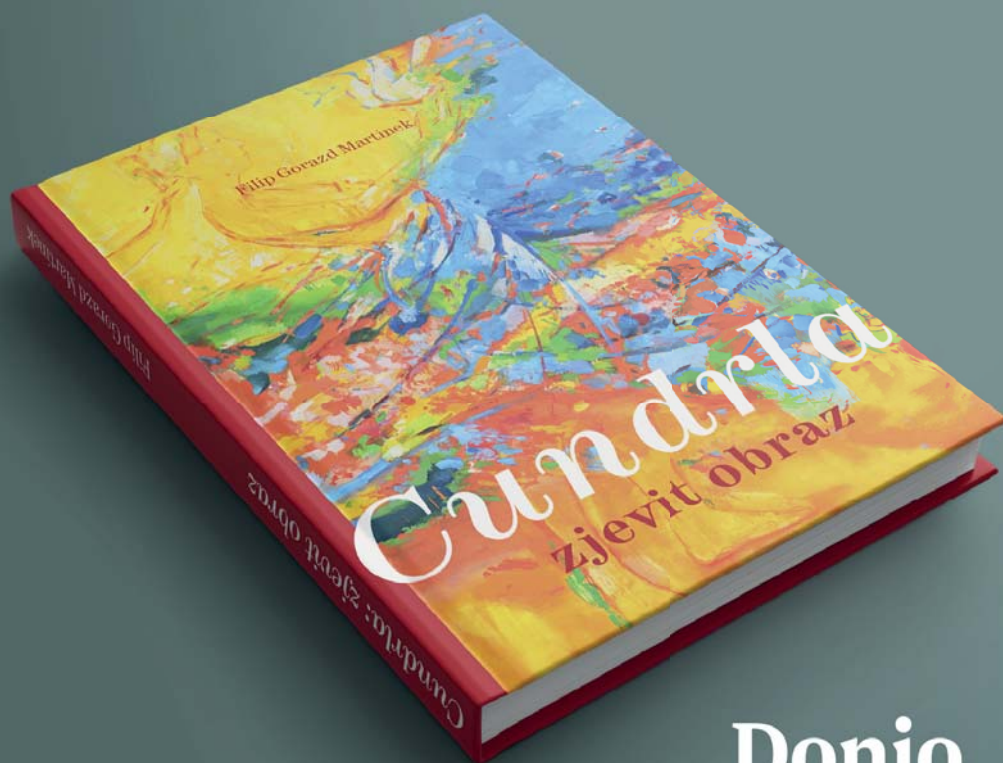
Kolem je slyšet dětský smích,
když jedou zas z kopce na saních,
nádherná je to zimní paráda,
bílé jsou stráně, pole i zahrada.

Radim Gerhard

Cundrla

zjevit obraz

František Cundrla, malíř, který celý svůj život zůstal ukotven na Moravském Slovácku ve Strážnici, kde nacházel nejen inspiraci, ale také domov. Pomozte nám zachovat jeho odkaz!

Donio

kupte si knihu a podpořte tak projekt na

donio.cz/cundrla

OMBUDSMAN DĚTEM

**OMBUDSMANEM JE
STANISLAV KŘEČEK**

Pomáhá jim tým právníků
a dalších odborníků.

Kancelář mají v Brně na Údolní 39

**ZÁSTUPKYNÍ OMBUDSMANA JE
MONIKA ŠIMŮNKOVÁ**

➤ Napiš ombudsmanovi nebo jeho zástupkyni v případech, kdy máš potíže s nějakým úřadem, zacházejí s tebou jinak než s ostatními dětmi (například pro tvou barvu pleti, náboženství, zdraví, pohlaví či zemi, z níž pocházíš) nebo máš problémy například v dětském domově.

➤ Někdo z nás se ti ozve, jakmile to bude možné, nejpozději za 3 dny.

My nekoušeme.
Jsme tu pro vás!

Můžeš se také podívat, jaké případy už ombudsman řešil, třeba byl někdo v podobné situaci jako ty:

deti.ochrance.cz/jakymi-pripady-jsme-se-uz-zabyvali/

**OMBUDSMAN TI MŮŽE POMOCI
NAPŘÍKLAD, KDYŽ:**

- někdo s někým zachází hůř jen kvůli jeho věku, barvě pleti, zdraví, národnosti, náboženství nebo pohlaví
- tvá rodina nemá dostatek peněz na tvé školní pomůcky, kroužek, školu v přírodě, lyžák nebo tábor
- máš problém v kontaktu se svými rozvedenými rodiči
- nepřijali tě do školy
- v dětském domově se k tobě vychovatelé nebo ostatní děti nechovají dobře
- sociální pracovnice nejedná správně
- soudní řízení trvá dlouho
- tvá reklamacce na věc, která nefungovala, nebyla vyřízena
- někdo odhazuje odpady, kam nemá, a úřad situaci neřeší

OMBUDSMAN NEMŮŽE:

- změnit rozhodnutí soudu
- vstupovat do vyšetřování Policie ČR
- zasáhnout, když mají lidé mezi sebou spory

**Nebojte se
a napište nebo
zavolejte!**

+420 542 542 888

deti@ochrance.cz

načti QRko nebo mrkni
na **deti.ochrance.cz**

Leták je realizován prostřednictvím projektu Posílení aktivit veřejného ochránce práv v ochranné lidských práv (směrem k ustavení Národní lidskoprávní instituce v ČR), dílo projektu LP-PDP3-001. Projekt je součástí Programu lidská práva financovaného z Norských fondů 2014-2021 prostřednictvím Ministerstva financí ČR.

NOVÉ BYTY V ROHATCI

V obci Rohatec nedaleko Hodonína vzniká bytový dům s 27 bytovými jednotkami různých velikostí od 1+kk až po 4+kk. Díky této rozmanitosti poskytuje zajímavé možnosti pro bydlení nebo také investici v oblasti pronájmu. Projekt je již ve výstavbě a jeho dokončení se předpokládá ke konci roku 2021.

Rohatec je obec v Jihomoravském kraji jen 5 km vzdálená od Hodonína. Do tohoto okresního města se můžete dostat za necelých 20 minut pomocí autobusu, vlakem již do 10 minut. Bezproblémové je také vlakové a autobusové spojení s největším městem na Moravě, Brnem. Rodinné domky s pečlivě udržovanými zahrádkami zdobí vnitřní část obce. Příjemný charakter ulic je podtrhnutý starými vzácnými alejemi lip, ozdobnými jehličnany a keři.

Důležitým cílem výstavby je vytvoření podmínek pro vznik nových příležitostí k bydlení v klidné lokalitě a napomáhání stabilizace obyvatelstva obce Rohatec. Projekt Bytového domu Rohatec je budován s pečlivým zřetelem na kvalitní zázemí nejen pro budoucí obyvatele domu, ale také pro současné obyvatele obce a blízkého okolí. To dokazují zejména dva zajímavé prostory pro komerční účely nacházející se v prvním podzemním podlaží. Jeden z nich disponuje zázemím o velikosti 78,70 m² s bezbariérovým přístupem, jehož nároky na dodatečné stavební úpravy jsou minimální, neboť zůstává jako otevřený prostor k dokončení. Možností využití tohoto komerčního prostoru se nabízí mnoho. S ohledem na lokalitu je vhodný například pro zřízení zubní nebo veterinární ordinace, kadeřnictví či wellness. Tyto možnosti mohou být prostředkem pro zavedení nových kvalitních občanských služeb.

V prvním podzemním podlaží naleznete také 28 sklepních kójí, kotelnu, kočárkárny, kolárny, herny a úklidové místnosti.

Bytových jednotek je zde 27, jsou rozloženy do tří využitelných poschodí a nabízí různé rozměrové řešení. Varianty dispozic bytů jsou od 1+kk až po 4+kk a touto různorodostí dělají

objekt dostupný pro širokou škálu potenciálních zájemců o nové bydlení. Bytové jednotky jsou navrženy s vlastním kuchyňským koutem, toaletou, koupelnou, lodžií a skladovací kójí. Informace o aktuální dostupnosti, technických a technologických řešeních projektu, naleznete přímo na internetové stránce projektu: www.bytyrohatec.cz a nebo kontaktujte realitního makléře, který zajišťuje prodej celého projektu a poskytne Vám veškeré informace s možností osobní schůzky přímo na nemovitosti.

Josef Bajar

realitní makléř

(+420) 797 632 852

info@josefbajar.cz

www.josefbajar.cz

BYTOVÝ DŮM ROHATEC

27 BYTOVÝCH JEDNOTEK S DISPOZICÍ I+KK AŽ 4+KK

www.bytyrohatec.cz

partnerství — = —

**PRODEJ
ZAHÁJEN
INFO**

+420 226 256 126
info@josefbajar.cz

inovace

+ — kvalita

Josef Bajar
REALITNÍ MAKLEŘ

www.josefbajar.cz

růst

4fin
Better
together

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlácilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Poslední rozloučení s Otcem Karlem

